

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r215244047632,BARANIECKI-Ludwik.html>
2020-11-30, 08:10

BARANIECKI Ludwik

Osoba

BARANIECKI Ludwik

Urodzony

1897

Zmarł

1920

Opis

organizator Rady Robotniczej i Żołnierskiej w Opalenicy, współorganizator kompanii opalenickiej, ppor. Wojska Polskiego. Ur. się 25 lipca 1897 r. w Opalenicy (pow. nowotomyski), w rodzinie kotlarza Piotra i Franciszki z Burdajewiczów, brat Kazimierza (zob.).

Ukończył Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu (1916). Wcielony podczas I wojny światowej do armii niemieckiej (24 VII 1916-18 XI 1918), 28 VIII 1916 r. wysłany na front wsch., przebywał na linii Stochod-Styr.

Od 19 V do 30 X 1917 r. walczył na froncie zach. (Flandria). 31 października awansowany na kpr., wysłany został na kurs podoficerski, po którym awansowano go (28 IV 1918) na sierż. i skierowano na front zach. (ranny 17 VIII 1918 pod La Chavatte). 11 IX 1918 r. przydzielony do baonu zapasowego 56 Pułku Piechoty armii niemieckiej i wysłany z transportem amunicji na front zach., pozostawił oddział i ruszył do kraju.

19 listopada dotarł do Opalenicy, gdzie zorganizował Radę Robotniczą i Żołnierską. Współpracował z E. Klemczakiem przy tworzeniu kompanii Służby Straży i Bezpieczeństwa. Był inicjatorem rozbrajania żołnierzy niemieckich przejeżdżających z frontu przez Opalenicę, m.in. 22 grudnia wystąpił na czele plutonu z bronią w rękę i powstrzymał pociąg wiozący oddział Heimatschutzu. Uczestniczył w bojach kompanii opalenickiej jako dowódca plutonu.

Walczył na froncie zach. powstania wielkopolskiego i pod Zbąszyniem przebywał do rozejmu. Dekretem NRL nr 8 p, 16 (z 13 III 1919) mianowany ppor. (ze starszeństwem od I V 1919). Od 5 IV 1919 r. objął dowództwo 5 kompanii 61 Pułku Piechoty. Był słuchaczem kursu gazowego w Warszawie (I I VI - 22 XI 1919). Od 10 I do I IV 1920 r. brał udział w kursie aplikacyjnym oficerów piechoty w Rembertowie. Po jego ukończeniu skierowany (od 11 IV) na front wsch. Brał udział w walkach na Ukrainie, Białorusi i w odwrocie znad Berezyny.

Zginął 24 lipca 1920 r. pod Wołkowyskiem w czasie odwrotu pod Warszawę, dowodząc 7 kompanią 61 Pułku Piechoty Wielkopolskiej. Po zostawieniu krótki opis wydarzeń listopadowych 1918 r. w Opalenicy, zamieszczony w pracy A. Biskupskiego. Był odznaczony Orderem Virtuti Militari V kl. oraz pośmiertnie Medalem Niepodległości. Rodziny nie założył.

Bibliografia

Z. Kościański, Baraniecki Ludwik (1897-1920), (w:) Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego 1918-1919, t. IV, red. B. Polak, Poznań 2008, s. 17-18.

Autor wpisu

Zdzisław Kościański